

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 40P/58/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1225201286
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dáša Onuferová
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2025:1225201286.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava II vo veci navrhovateľky - manželky: A. B., C. A., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, D., proti manželovi, ktorý návrh nepodal: E. B., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, D., o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu: F. B., narodená XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odbor sociálnych vecí a rodiny, Vazovova 7/A, Bratislava takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo navrhovateľky: A. B., C. A., narodená XX.XX.XXXX, a manžela, ktorý návrh nepodal: E. B., narodený XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX, pred G. H. D. – I. G., zapísané v knihe manželstiev G. H. D. – I. G., vo zväzku XX, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom 68 r o z v á d z a .

II. Súd na čas po rozvode manželstva zveruje maloleté dieťa: F. B., narodená XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky.

III. Matka bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok.

IV. Otec je povinný prispievať na výživu maloletého dieťaťa: F. B., narodená XX.XX.XXXX sumou 200,- Eur mesačne, ktorú je otec povinný zasielať k rukám matky maloletého dieťaťa, vždy do 15-dňa v mesiaci vopred, s účinnosťou od 22.10.2025.

V. Súd styk otca s maloletým dieťaťom neurčuje.

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľka svojím návrhom doručeným súdu dňa 23.04.2025 žiadala o rozvod manželstva s manželom, ktorý návrh nepodal, o zverenie maloletej dcéry do osobnej starostlivosti matky s tým, že otec by bol povinný prispievať na výživu maloletej sumou 200,- Eur mesačne, vždy do dvadsiateho dňa príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

2. Svoj návrh odôvodnila tým, že s manželom sa zoznámili v roku 2000, postupne sa ich vzťah prehĺbil a XX.XX.XXXX sa im narodila 1.dcéra, F., XX.XX.XXXX uzavreli manželstvo. V roku 2006 sa im narodil syn F., manžel začal viac požívať alkohol, vybíjal si zlosť na manželke a deťoch, bol agresívny, rozbíjal veci, niekoľkokrát prišiel o prácu kvôli alkoholu. V roku 2009 sa im narodila dcéra F.. Manžel sa napriek sľubom nezmenil, bol žiarlivý, manželka aj deti sa ho báli. Nakoniec ho vyhodila zo spoločnej domácnosti a v čase podania návrhu sú to takmer tri roky, čo spolu nežijú Už dva roky si deti nebráva a tie k nemu ani nechcú chodiť. K manželovi stratila akýkoľvek citový vzťah a toho času má už nový perspektívny vzťah.

3. K svojmu návrhu predložila nasledovné listinné dôkazy: sobášny list, rodný list maloletej, následne doplnila, dodatok k nájomnej zmluve, dohodu o pracovnej činnosti, potvrdenie o zamestnaní, vyčíslenie nákladov.

4. Súd zaslal manželovi, ktorý návrh nepodal návrh na začatie konania s výzvou na vyjadrenie na adresu trvalého pobytu, na ktorej si adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote. Súd sa pokúsil o doručenie prostredníctvom príslušného Obvodného oddelenia Policajného zboru, avšak s negatívnym výsledkom. Súd v súlade s ustanovením § 116 ods. 2, 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v spojení s ustanovením § 141 ods. 2 vyhlášky č. 543/2005 Z.z. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o Spravovacom a kancelárskom poriadku pre okresne sudy, krajské sudy, Špeciálny súd a vojenské sudy zverejnil oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu.

5. Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 22.10.2025, ktorého sa manžel, ktorý návrh nepodal nezúčastnil, hoci doručenie predvolania na pojednávanie mal vykázané uložením zásielky. Súd preto postupoval v súlade s § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti manžela.

6. Z výsluchu manželky na pojednávaní súd zistil, že sa pridrižiava návrhu, jej čistý mesačný príjem je vo výške 900 Eur. Byva s priateľom a s dcérou v podnájme, nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, nájom platí vo výške 900 Eur spolu s priateľom. Zvykne jej pomôcť aj jej matka formou daru. S manželom nekomunikuje už asi 3,5 roka, nevie kde sa zdržiava ani kde pracuje. Na pokusy o komunikáciu cez sociálne siete, keďže nemá jeho telefónne číslo, nereaguje. Nezablahoželal ani k synovi k 18. narodeninám. Navrhuje pre prípad rozvodu zveriť mal. Sarah do jej osobnej starostlivosti, styk otca neurčiť, určiť výživné v sume 200 Eur mesačne.

7. Kolízny opatrovník súhlasil s návrhom matky.

8. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí.

9. Podľa ust. § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

10. Podľa ust. § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

11. Podľa ust. § 22 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

12. Podľa ust. § 23 ods. 1 citovaného zákona, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí (ods. 2).

Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19 (ods. 3).

13. Podľa ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v

záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa (ods. 2).

Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná (ods. 3). Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi (ods. 4). Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde (ods. 5).

14. Podľa ust. § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

15. Podľa ust. § 28 ods. 1 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä: a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

16. Podľa ust. § 30 ods. 1 Zákona o rodine, rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia. Rodičia majú právo vychovávať deti v zhode s vlastným náboženským a filozofickým presvedčením.

17. Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia, na výchove dieťaťa sa podieľa aj manžel, ktorý nie je rodičom dieťaťa, ak žije s rodičom dieťaťa v domácnosti.

18. Podľa ods. 3 tohto zákonného ustanovenia, rodičia majú právo použiť pri výchove dieťaťa primerané výchovné prostriedky tak, aby nebolo ohrozené zdravie, dôstojnosť, duševný, telesný a citový vývin dieťaťa.

19. Podľa ust. § 31 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia zastupujú maloleté dieťa pri právnych úkonoch, na ktoré nie je spôsobilé.

20. Podľa ust. § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

21. Podľa ust. § 62 odsek 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ust. § 62 odsek 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa ust. § 62 odsek 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ust. § 62 odsek 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ust. § 62 odsek 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnuté vynaložiť.

22. Podľa ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

23. Podľa ust. § 65 odsek 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

24. Podľa ust. § 75 odsek 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

25. Podľa ust. § 76 odsek 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú ročné vždy na mesiac dopredu.

26. Podľa ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

27. Podľa ust. § 78 odsek 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

28. Podľa ust. § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia, ak strana poprela skutkové tvrdenie, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

29. Podľa článku 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä

- a) úroveň starostlivosti o dieťa,
- b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava,
- c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa,
- d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa,
- e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou,
- f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa,
- g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny,
- h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami,
- i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

30. Podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

31. Z uvedených ustanovení ako aj celej koncepcie Zákona o rodine vyplýva, že spoločenský účel manželstva spočíva vo vytváraní rodinného prostredia, kde manželia spolu žijú vo vzájomnej zhode, citovom zblížení, poskytujúc si vzájomnú podporu a pomoc. Rozvod manželstva sa vo všeobecnosti

považuje za nežiadúci jav, ktorý má byť iba výnimočným riešením bezvýchodiskovej situácie v prípadoch, keď vážny stav narušenia vzťahov medzi manželmi nemožno prekonať inak, pri zachovaní ich manželstva. K rozvodu možno preto pristúpiť iba v spoločensky odôvodnených prípadoch (§ 22 Zákona o rodine). Zákon sa v prípade rozvodu neuspokojuje s akýmkoľvek rozvratom, ale vyžaduje jeho kvalifikovaný stupeň. To znamená, že rozvrat vzťahov medzi manželmi musí mať takú intenzitu, že je možné ho označiť za vážny, trvalý a taký, že manželstvo nemôže plniť svoj účel, pričom od manželov nemožno očakávať obnovenie spolužitia. Záver o tom, že vzťahy medzi manželmi sú vážne rozvrátené, môže súd urobiť iba na základe skúmania a zisťovania príčin, ktoré rozvrat spôsobili (Uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 14CoP/60/2024-62 zo dňa 14.11.2024).

32. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa, vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež čiastočne starostlivosťou o domácnosť. Druhou formou plnenia vyživovacej povinnosti je poskytovanie vecných plnení, napríklad bývania alebo stravovania. Treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného príspevku na uhrádzanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení (bývanie, strava, nákup ošatenia, zabezpečenie zdravotnej starostlivosti a pod.) a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa osobne nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré určil súd. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Jednoznačne tak životnú úroveň dieťaťa pozitívne ovplyvňuje majetkovo lepšie zabezpečený rodič (Komentár k Zákonom o rodine, 2. vydanie 2013, Doc. JUDr. Bronislava Pavelková, PhD.).

33. Z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18.03.2015, sp. zn.: 15CoP/62/2014, súd cituje, že vyživovacia povinnosť rodičov voči dieťaťu predstavuje pilier systému zákonnej povinnosti poskytovať výživu. Cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť výživu ekonomicky najslabšej osoby v spoločnosti, a to dieťaťu. Povinnými subjektmi v tomto prípade sú vždy rodičia dieťaťa, t. j. matka a otec. Čo sa týka povinnosti rodičov prispievať na výživu svojho dieťaťa, je potrebné prihliadať na faktory aj na strane povinnej osoby. Na strane povinného, teda v tomto prípade otca dieťaťa, sú to v prvom rade jeho zárobkové možnosti a schopnosti, a to aj vzhľadom na subjektívne a objektívne podmienky, majetkové pomery, životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností a podobne. Určenie výšky výživného je individuálne v každom jednom prípade. Vodiacom zásadou pre určenie výšky výživného na strane povinnej osoby je miera jej schopností, možností a majetkových pomerov a na strane oprávnenej osoby zásada, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, to znamená, že jeho životná úroveň má byť približne rovnaká ako je životná úroveň toho ktorého rodiča. Pokiaľ dieťa žije s niektorým zo svojich rodičov, je potrebné prihliadnuť v prípade maloletého dieťaťa aj na plnenie vyživovacej povinnosti týmto rodičom formou osobnej starostlivosti a uspokojovania základných potrieb dieťaťa, a to aj bytových potrieb, hygienických, stravovacích, spoločenských a podobne, čo finančne samozrejme zatažuje rodiča, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti.

34. Z rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.11.2023, sp. zn.: 15CoP/26/2023, súd cituje, že základom pre hodnotenie schopností a možností rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu je okrem zistenia ich skutočných príjmov aj preverenie podkladov, odôvodňujúcich záver, či dosahovaný príjem rodiča zodpovedá telesným a duševným schopnostiam, skúsenostiam v plnení pracovných povinností rodičov, ako aj miestnym, lokálnym možnostiam ich uplatnenia a zároveň je rozhodujúce, či je tu skutočná vôľa dosiahnuť čo najvyšší zárobok, ako aj objektívne podmienky každého z rodičov na dosiahnutie príjmu, úmerného týmto predpokladom. Pre stanovenie výšky výživného platí tzv. zásada potenciality a nie zásada fakticity zárobku, z ktorého dôvodu je pre určenie výživného rozhodujúci príjem, ktorý by rodič reálne mohol dosiahnuť, keby náležite využíval svoje schopnosti a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje preto, že tieto svoje schopnosti dostatočne nevyužíva.

35. Z rozsudku NS SR zo dňa 20.02.2019, č.k. 3 Cdo 236/2018, v súvislosti s predmetom konania, vyplýva, že „Pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje v čase vyhlásenia rozsudku, ale vychádza z jeho potencionálnych príjmov, to znamená z príjmov, ktoré povinný (potencionálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce...“

36. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v prejednávanvej veci sú splnené zákonné podmienky pre rozvod manželstva účastníkov konania a pre vyhovenie návrhu na rozvod manželstva. Manželia spolu nežijú od roku 2022, kedy sa manžel odsťahoval zo spoločnej domácnosti. Manželia sa nestarajú spoločne o uspokojovanie potrieb rodiny, ich manželstvo neplní žiadnu zo svojich funkcií, manželia spolu nehospodária, intímne spolu nežijú. Manželstvo neplní svoj spoločenský účel, ktorý spočíva predovšetkým vo vytváraní rodinného prostredia, v ktorom by manželia mali žiť vo vzájomnej zhode, citovom zblížení. Manželka ďalšie spolužitie vylúčila a na návrhu na rozvod manželstva trvala. Na základe uvedeného mal súd za preukázané, že manželstvo je vážne narušené a trvale rozvrátené s nemožnosťou jeho obnovy.

37. Súd postupom podľa citovaného ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine, zveril maloletú F. do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Otec sa k návrhu na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv nevyjadril, pojednávania sa nezúčastnil, preto súd vychádzal iba zo skutočností uvedených matkou. Matka osobne zabezpečuje osobnú starostlivosť o dieťa, otec sa o maloletú už 2 roky nezaujíma a styk s maloletou neprebíha, preto ho súd ani neurčil. Rozhodnutie súdu tak reflektuje doterajší stav medzi účastníkmi a najlepší záujem maloletej, ktorý je pri rozhodovaní pre súd prioritou. Pri výške výživného súd zohľadnil vek maloletej, jej odôvodnené potreby, berúc do úvahy stanovisko kolízneho opatrovníka, ktorý navrhol súdu určiť výživné vo výške 200 Eur, v zmysle návrhu matky. Otec bol súdom vyzvaný, aby predložil doklady preukazujúce jeho majetkové pomery, výšku jeho príjmov a výdavkov, avšak žiadne nepredložil.

38. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (ust. § 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) podľa ust. § 363 C.s.p.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (ust. § 364 C.s.p.).

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 62 Civilného mimosporového poriadku odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 Zákona o rodine).